

TÜRÜK

2021, Yıl/Year: 9, Sayı/Issue: 25, ISSN: 2147-8872

TÜRÜK Uluslararası Dil, Edebiyat ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi

TURUK International Language, Literature and Folklore Researches Journal

Geliş Tarihi / Date of Received: 15.05.2021

Kabul Tarihi / Date of Accepted: 23.06.2021

Sayfa / Page: 11-33

Research Article / Araştırma Makalesi

Yazar / Writer:

 Prof. Dr. Nedim Bakırcı

Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve
Edebiyatı Bölümü

nedimbakirci@gmail.com

YENİ BİR ŞİİR ŞEKLİNİN BABASI OSMAN ÖZTUNÇ VE ZEMAŞER

Öz

Âşık Edebiyatı köklü bir edebiyat olup Türklerin tarih sahnesine çıktığı günden bugüne devam eden bir edebiyattır. Bu kadar köklü bir edebiyat içerisinde âşıklar tarafından ortaya konulan ürünlerin çeşitliliği dikkate alındığında tür ve şekil konusu hala tartışmalı bir konudur. Kimi araştırmacılar türün öneminden söz ederken kimileri de ezgiyi ayırt edici özellik olarak kabul etmişlerdir. Ancak fikir ayrılığı sebebiyle araştırmacılar ortak bir noktada buluşamamışlardır. Bu tartışmalar devam ederken âşıklarımız da boş durmamış, yeni yeni şekiller (denkleme, dörtleme, tekrarlama, öyküleme vb.) oluşturmaya devam etmişlerdir. Bu şekillerden biri de son zamanlarda ortaya çıkan ZeMahşer, Doğan Kaya'nın ifadesiyle "bitişik şiir" şeklindedir. En az iki şiirin bir araya getirilerek tek şiir gibi takdim edilmesi esasına dayalı ZeMahşer, 3 ile 15 heceden, varsağı, güzelleme, lebdeğmez, semai, tecnis, ilahi ve divan tarzından oluşmaktadır.

Bu yeni şiir şeklinin en önemli temsilcisi Türk İslam kültürüyle yoğrulmuş, Türk tasavvufunun kurucusu Ahmet Yesevi'nin duyuş ve düşünüş ikliminde yetişmiş, vatan ve millet âşığı bir sanatçı olan Osman Öztunç'tur. Öztunç'un bugüne kadar 20 şiiri bulunmaktadır. Bu şiirlerden 14'ü ZeMahşer şeklinde, 6 şiiri de ZeMahşer Kucaklaşma şeklinde yazmıştır. Şiirler genellikle mistik ve didaktik tarzda yazılmıştır.

Bu makalede Osman Öztunç'a ait ZeMahşer olarak adlandırdığı yeni şiir şekli ve şiirler üzerinde durulacaktır.

Anahtar kelimeler: Âşık Edebiyatı, Âşık, Osman Öztunç, ZeMahşer, tür, şekil, yeni şiir şekli.

OSMAN ÖZTUNÇ AND ZEMAHŞER, THE FATHER OF A NEW FORM OF POET

Abstract

Minstrel Literature is a deep-rooted literature and it is a literature that continues from the day the Turks took the stage of history. Considering the variety of products produced by minstrels in such a deep-rooted literature, the subject of genre and form is still a controversial issue. While some researchers talked about the importance of the genre, others accepted the melody as a distinguishing feature. However, due to the difference of opinion, the researchers could not meet at a common point. While these discussions were going on, our lovers did not stand idly by, and they continued to form new forms (denkleme, dörtleme, tekrarlama, öyküleme, etc.). One of these shapes is ZeMahşer, "contiguous poetry" in the words of Doğan Kaya, which has emerged recently. Based on the principle that at least two poems are brought together and presented as a single poem, ZeMahşer consists of 3 to 15 syllables, varsağı, güzelleme, lebdeğmez, semai, tecnis, ilahi and divan style.

The most important representative of this new form of poetry is Osman Öztunç, an artist who was kneaded with Turkish-Islamic culture, who grew up in the mood and thought of Ahmet Yesevi, the founder of Turkish Sufism, and who is in love with the country and the nation. Öztunç has 20 poems to this day. Among these poems, he wrote 14 poems in the form of ZeMahşer and 6 poems as ZeMahşer Embracing. Poems are usually written in mystical and didactic style.

In this article, the new form of poetry and poems by Osman Öztunç called ZeMahşer will be discussed.

Key Words: Minstrel Literature, Minstrel, Osman Öztunç, ZeMahşer, genre, form, new form of poetry.

Giriş

Âşıklık geleneği Türk kültürünün köklü bir geleneğidir. Türklerin tarih sahnesine çıktığı gündən beri kopuz çalıp şiir söyleyen Kamları, bakşıları, ozanları ve âşıkları olmuş, bu sanatçılar âşıklık geleneğini günümüze kadar canlı olarak sürdürmüşlerdir. Bu bağlamda çok sayıda âşığımız âşıklık geleneğini yaşatarak gelecek kuşaklara aktarmaya devam etmektedirler. Bu amaçla hem geleneksel hem de çağdaş anlamda âşıklık geleneği sürdüren sanatçılarımızdan biri de Osman Öztunç olmuştur.

Osman Öztunç kimdir ve bugüne kadar neler yapmıştır, sorularına cevap olması açısından ilk önce Osman Öztunç'un hayatı hakkında kısaca bilgi vermek yerinde olacaktır.

Aslen Erzurumlu olan Osman Öztunç, Tokat'ın Çamlıbel ilçesi Yunus Emre Mahallesi, 1968 yılının yağmurlu bir 23 Nisan Bayramı'nın sabah namazı vaktinde dünyaya gelmiştir. Yedi çocuklu ailenin en küçüğüdür. Babasının adı Süleyman, annesinin adı ise Leyla'dır. Babası, namı değer Demirci Süleyman yirmi yaşında vefat eden en büyük ağabeyinin adını vermek ister. Bunun üzerine yedi nüfuslu ailenin en sonuncu ferdine ve ebesi olan Minadiye ninenin eşi ve ilçenin en yaşlısı olan Tevvik Dede, ezan ve kametle birlikte doğan çocuğa Muhammed Osman adını verir.

Osman Öztunç ilk ve ortaokulu Tokat Çamlıyayla'da okumuştur. Daha sonraki öğrenimine devam edememiştir. On üç yaşında kendi kendine saz çalmayı öğrenen ozanımız, kendini geliştirmek için 1982 yılında İstanbul'a gider. Üsküdar Musiki Cemiyetinde müzik eğitimine başlar ve eğitimi boyunca da sazdaki ustalığını geliştirir. İki yıl müzik eğitimi aldıktan sonra Tokat'a geri döner. Askere gidinceye kadar Tokat Kültür ve Turizm Derneğinde bağlama dersleri verir. 1988 yılında askere gider. Acemi birliğini Ankara muhabere okulunda, usta birliğini Kırklareli'nde yapar. Askerden döndükten sonra İstanbul'a giden Osman Öztunç, Akbaş Müzik'ten ilk albümünü çıkarır. Öztunç, bu albümle birlikte sanat ve müzik camiasına girmiş olur. Okuduğu parçalar ve kendine has tarzıyla Türkiye'de geniş kitlelere ulaşmayı başarmıştır. Hatta ikinci albümü olan "Yan Çizdim", o yılın en çok satan albümü olmuştur. Özellikle bu albüm içinde bulunan "Mehmedim" parçası çok kısa sürede hem görsel hem işitsel medyada milyonlarca kişiye ulaşmıştır.

Osman, enbiyanın, evliyanın, Dede Korkutların, Şeyh Ahmet Yesevilerin, şeyhlerin, mürşitlerin, pirlerin hikâyeleriyle büyümüştür. Bu hikâyeler Osman'da derin izler bıraktığı için şiirlerinde Mevlâna, Yunus Emre, Hacı Bektaş, Pir Sultan etkilenmeleri çok belirgin olarak fark edilir. O, bir mana ozanıdır desek yeridir. Sanatta, sazda, sözde iddialı olmadığını belirten ZeMahşer, söyleyene değil söyletene bakmak ve âşıkların aşkını küçümseyip küçülmemek gerektiğini söyleyecek kadar mütevazı bir ozandır. Ancak o, aynı zamanda bir başkaldırı ozanıdır da haksızlara tahammülü olamayan ve dik duruşuyla dikkatleri çekerken, hakkında dava açılan hapis cezasına çarptırılan alp-eren ozanlardandır. Ayrıca şiirlerini kendine has bir üslupla okuyan Öztunç, dinleyeni etkileyen bir tarz da oluşturmuştur. (<http://www.ulkucuradyo.com/haberdetay-63-osman-oztunc-hayati-ulkucu-sanatci-biyografi-.html>).

Âşıklık geleneğinde bir âşığın rüyada bade içmesi ve mahlas alması çok önemli bir hadisedir. Bu rüya motifi biraz farklı olarak Osman Öztunç'ta da gerçekleşmiştir. Osman Öztunç, bu rüya motifini tasavvufi anlamda yakaza hali¹ olarak tanımlamaktadır. Mahlas alma ile ilgili yakaza halini Osman Öztunç'un kendisinden dinleyelim: "Bir gün sıkıntılı bir gecede evde kanepede uzanıp düşüncelere dalmıştım. Bir süre sonra orada uyuyakalmışım. Uyku ile uyanıklık arasında bir hal içerisindeyken odaya üç derviş girdi. Üç dervişten en tecrübelisi olan diğer iki dervişe "Burada ZeMahşer kimmiş?" diye sordu. İki derviş de birden bana baktılar. Bunun üzerine, pir de bana dönerek, tebessümle "ZeMahşer" dedi. Biz müddet sonra kan ter içinde uyanıverdim. Daha sonra bu yakaza halimi Bektaşî dedelerinden Kara Ozan'a anlattım. Kara Ozan da bana "Allah mübarek etsin, gayrı adın, yani mahlasın ZeMahşer'dir." dedi ve yüzüme tebessümle baktı."

Öztunç'un anlattığı yakaza halinden anlaşıldığı gibi kendisine hem mahlas hem de yeni şiir şeklinde şiir söyleme kabiliyeti verilmiştir. Aslında Allah onun gönlüne bu şekli nasıl oluşturacağını vermiş ve rüyayla birlikte bu şeklin adı ve şiirin kendisi ete kemiğe bürünmüştür. Ayrıca dikkat edilirse pir bade sunup "Senin mahlasın ZeMahşer olsun" demiyor, en tecrübeli olan derviş diğer dervişlere "Burada ZeMahşer kimmiş?" diye soruyor. Derviş, onun zaten ZeMahşer olduğunu ve ZeMahşer şeklinde şiir söylemedeki kabiliyetini ve ustalığını bilmektedir.

Osman Öztunç gördüğü rüyadan sonra ZeMahşer mahlasını kullanmaya başlamış ve adeta ZeMahşer sanatçının ikinci adı olmuştur. Bazı şiirlerinde ise sanatçı, Şah ZeMahşer mahlasını tercih

¹ Uyanık olma durumu, manevi uyanıklık.

ettiği görülmektedir. Şah kavramını ZeMahşer’le birlikte mahlasında kullanmasının nedeni yeni şiir şeklinin hem kurucusu, babası, piri olmasından hem bu şiirlerde tasavvufi konuları ele almasından hem de Şah mahlasını lebdeğmez şiirlerinde kullanmasından kaynaklanmaktadır.

Sanat camiasının önemli simalarından biri olan Osman Öztunç, yani ZeMahşer Türkiye’de ve pek çok Avrupa ülkesinde sayısız konserler vermiştir.

Müzik yaşamına on üç yaşında saz çalarak başlayan Osman Öztunç, günümüz modern halk müziğinde çalışmalarını sürdürmeye ve üretmeye devam etmektedir. İlk albümü 1991 yılında “Eyvah Ağlıyor Babam” ismiyle çıkan sanatçının, müzik dünyasına kazandırdığı albümler sırasıyla Yan Çizdim, Durmuş’un Türküsü, Haykıran Türküler 1, Adamım, Haykıran Türküler 2, Sessiz Çıglık, Susmam Ben, Deli Dolu, Birader, Cancığer, Kendime Bağurdım, Yolların Sonu, ZeMahşer, Geri Dönmedi, Vazgeçme şeklindedir.

Osman Öztunç, 2017 yılında çıkardığı Vazgeçmem adlı albümüyle Motif Halk Oyunları Eğitim ve Öğretim Vakfı tarafından düzenlenen 23. Motif Halk Bilimi Ödülleri töreninde Motif Özel Ödülüne layık görülmüştür.

Yeni Bir Şiir Şekli: ZeMahşer

Âşıklar bir taraftan sazla ezgileri oluştururken diğer taraftan da çeşitli konularda şiirler söylemişlerdir. Bu gelenek içerisinde doğal olarak söylenen şiirlerin tür ve şekilleri de ortaya konulmaya çalışılmıştır. Buna rağmen hâlâ şekil ve tür konusunda çözüme kavuşturulamayan pek çok konu olduğu da muhakkaktır. Özellikle âşık edebiyatı şiir şekilleri ve türleri meselesi üzerinde bugüne kadar pek çok çalışma yapılmıştır. Ancak hâlâ çözüme kavuşturulamamış yönleri vardır. Âşık şiirinde nelerin tür, nelerin şekil olduğu konusunda Ahmet Talat Onay², Hikmet Dizdaroğlu³, Fuat Köprülü⁴, Hikmet İlaydın⁵, Pertev Naili Boratav⁶, M. Öcal Oğuz⁷, Doğan Kaya⁸ gibi araştırmacılar görüşler ortaya koymuşlardır.

Doğan Kaya’nın da ifade ettiği gibi halk şiirinde şekil ve tür çözülmesi gereken konular arasında güncelliğini korumaktadır. Halk şiirinde şekil ve tür konusu tam olarak açıklığa kavuşturulamamışken şairler veya âşıklar yeni yeni şekiller ve türler ortaya koymaya devam etmektedirler. İşte bu şekillerden biri de Bitişik Şiir (http://dogankaya.com/fotograf/asik_edebiyatinda_bitisik_siir_dogan_kaya.pdf), ZeMahşer veya Şah ZeMahşer adı verilen şiir şeklidir.

Bitişik şiir veya ZeMahşer’i, Doğan Kaya “İki veya daha fazla şiirin yan yana getirip tek şiir olarak takdim edilmesi” şeklinde tanımlamıştır. (http://dogankaya.com/fotograf/asik_edebiyatinda_bitisik_siir_dogan_kaya.pdf). Biz de ZeMahşer’i

² Onay, Ahmet Talat (1996), *Halk Şiirlerinin Şekil ve Nev’i*, (hzl. Cemal kurnaz), Ankara: Akçağ Yayınları.

³ Dizdaroğlu, Hikmet (1969), *Halk Şiirinde Türler*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

⁴ Köprülü, M. Fuat (1999), *Edebiyat Araştırmaları I*, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

⁵ İlaydın, Hikmet (1964), *Türk Edebiyatında Nazım*, İstanbul: İnkılap ve Aka Kitapevleri.

⁶ Boratav, Pertev Naili (1969), *100 Soruda Türk Halk Edebiyatı*, İstanbul: Gerçek Yayınevi.

⁷ Oğuz, Öcal (2001), *Halk Şiirinde Tür, Şekil Makam*, Ankara: Akçağ Yayınları.

⁸ Kaya, Doğan (2000), *Âşık Edebiyatı Araştırmaları*, İstanbul: Kitabevi Yayınları; “Âşık Edebiyatında Şekil ve Tür Meselesi”, http://dogankaya.com/fotograf/asik_siirinde_t%C3%BCr_sekil_meselesi.pdf.

şu şekilde tanımlayabiliriz: “Hece ölçüsüyle söylenen bir şiir içinde en az iki şiir olmak kaydıyla birçok şiirin yan yana getirilmesiyle oluşan bir şiir şeklidir.”

Bu şiirin ilk örneklerinin Bekir Karadeniz tarafından verildiğini söyleyen Doğan Kaya, çalışmasında beş şiir örneğine yer vermiştir⁹. Bekir Karadeniz’in şiirlerine bakıldığında bu tür şiirleri için herhangi bir adlandırma yapmadığı ancak beş şiirinde de mısralar bölününce iki farklı şiir ortaya çıktığı görülmektedir. Şiirler divan tarzında 15 heceli olup mısralar bölündüğünde 8 heceli ve 7 heceli koşma tarzında iki şiir ortaya çıkmaktadır.

İlk örnekleri Bekir Karadeniz tarafından verilmiş sanılsa da, birileri tarafından bu şiir şeklinin kırk yıl önce ortaya konulduğu iddia edilse de, bize göre bu yeni şeklin Türkiye’de ilk örneklerini Osman Öztunç vermiştir. Çünkü Öztunç, bu şekil şiirler yazarken veya söylerken Bekir Karadeniz’in şiirlerinin varlığından haberdar değildir. Ayrıca bu yeni şiir şeklinin Türkiye’de geniş kitlelere duyurulması ve yaygınlaşması Türk Müslümanlığı hamuruyla yoğrulan, sanatını vatan, millet için kullanan, ülkü eri Osman Öztunç sayesinde olmuştur. Bekir Karadeniz, bu şiir şekline herhangi bir ad vermezken Osman Öztunç, “ZeMahşer, ZeMahşer Kucaklaşma, ZeMahşer Döngel”¹⁰ gibi adlar vermiştir. Üstelik yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Öztunç, ZeMahşer veya Şah ZeMahşer adını şiirlerinde mahlas olarak da kullanmıştır. O günden sonra ZeMahşer deyince ilk akla gelen kişi Osman Öztunç olmuştur. Hatta 2008 yılında çıkardığı albümün adını ZeMahşer koyan Öztunç, bu sayede müzik camiasında da bu şiir şeklinin tanınmasını sağlamıştır. Bütün bu sebeplerden dolayı Osman Öztunç’a bu şiir şeklinin babası demek yanlış olmasa gerektir.

ZeMahşer, ZeMahşer Kucaklaşma ve ZeMahşer Döngel kavramları hakkında kısa bilgiler vermek konunun anlaşılması için yararlı olacaktır.

ZeMahşer, bir âşığın tek başına söylediği ve en az iki şiirin birleşmesiyle oluşan tek bir şiirdir.

ZeMahşer Kucaklaşma, iki âşığın birlikte söyledikleri ve en az iki şiirden oluşan şiir şeklidir. Bir âşığın söylediği bir şiire anlamı ve bütünlüğü bozmadan diğer âşığın aynı ölçüde ikinci bir şiiri eklemesiyle meydana gelir. Mesela ilk âşık şiiri 8, 11 veya 15 heceden biri ile söylemişse, ikinci âşık da mutlaka ilk âşığın söylediği heceye ve ayağa uygun bir şiir söylemek zorundadır.

ZeMahşer Döngel ise önce bir âşık iki şiirden oluşacak şekilde ilk mısrayı söyleyerek ayak verir, sonra ikinci âşık ilk mısraya uygun şekilde iki şiirden oluşan ikinci mısrayı söyler. İlk âşık son dörtlükte kendi mahlasıyla birlikte ikinci âşığın da mahlasını tapşırır ve şiir bu dörtlükle sona erer. Bu şekilde söylenen ZeMahşer şiirlerine ise ZeMahşer Döngel adı verilir. Bu şekilde şiir söylemek çok zor olduğu için örnekleri de sınırlıdır. Osman Öztunç bir şiir söyleyerek ZeMahşer Döngel örneği vermiştir.

Osman Öztunç’un bugüne kadar 14 ZeMahşer, 6 da ZeMahşer Kucaklaşma şeklinde şiirler yazmıştır¹¹. Kucaklaşmaları Âşık Nuri Çırağı, Hilmi Şahballı, Âşık Kazanoğlu, Âşık Şeref Taşlıova, Âşık Temel Turabi ve Âşık Gül Ahmet Yiğit gibi âşıklarla birlikte yazmış veya

⁹“Âşık Edebiyatında Yeni Bir Şiir Şekli: Bitişik Şiir”, http://dogankaya.com/fotograf/asik_edebiyatinda_bitisik_siir_dogan_kaya.pdf

¹⁰ Bu konu ile ilgili Osman Öztunç’un bir eserinin olduğunu da hatırlatmak isteriz. Bkz. Osman Öztunç, *Âşıklık Geleneğinde Şiir Tür ve Şekilleri*, İstanbul 2011.

¹¹ Makalede kullanılan şiirler, Osman Öztunç’un bu yeni şekilde yazdığı şiirlerinin bir kısmını ihtiva etmektedir.

söylemiştir. Osman Öztunç'a ait bu şiirler, âşık tarzı şiir geleneğine bağlı kalınarak ortaya konulmuş orijinal örneklerdir.

ZeMahşer şiir türünde çok başarılı örnekler veren Osman Öztunç'un bu şiir şekline dair pek çok âşığımız çeşitli görüşler ifade etmişlerdir. Bu görüşlerden bazılarını burada vermek istiyoruz:

1. Âşık Samimi; "ZeMahşer uygulaması Türk ve Dünya şirinde görülmemiştir. Bu bir ilktir. Sıra dışı (yüksek seviyeli düşünce sahiplerinin) kişilerin yapacağı bir uygulamadır. Bunu bir kişi yapabilirdi o da yaptı. Kardeşim Şah ZeMahşer Osman Öztunç'u kutluyorum."

2. Âşık Şeref Taşlıova; "ZeMahşer nazım şeklini ilk duyduğumda birçok şiiri bünyesinde barındırdığı halde kendi konu ve yazım kurallarının dışına çıkmadığını fark ettim. Bu nazım şekli ancak "Allah'ın bir ikramıdır." diyerek evvelinden bugüne ciddi bir sanatçı kimliğe sahip olan ZeMahşer Osman Öztunç'u tebrik ediyorum."

3. Âşık Maksut Feryadı Koca; "Şiirler elime ilk geçtiğinde tür ve şekillerin muntazam olarak örneklendirilmesi beni ziyadesiyle memnun etti. ZeMahşer nazım şekli ise bütün edebiyat otoritelerini ve şairleri ayağa kaldıracak harikulade bir uygulama. Tebrikler ZeMahşer Osman Öztunç."

4. Âşık Gül Ahmet Yiğit; "Koşma, Koçaklama, Münacat, Semai, Lebdeğmez, Zincirleme Koşma, Sicilleme, Yedekli Koşma, Dedim Dedi, Seki Koşma, Musammat, Müstezat, Varsağı, Cinaslı Tecnis, Duaz-1 İmam, Ayaklı Zincirbent Koşma, Nesir, Cinas, Satranç, Satranç, Divan, İlahi gibi nazım şekillerini ve türlerini hakkı ile işlemek her âşık ve ozanın harcı değildir, yaşayan kültür bu diyerek ZeMahşer Osman Öztunç'u alnından öpüyor ve asırlar sonra ZeMahşer gibi güzellik ötesi bir nazım şekliyle edebiyatımızın övüncü kardeşimin dünyaya tanıtılması gerektiğine inanıyorum."

Görüldüğü gibi âşıklarımız Osman Öztunç'un ZeMahşer tarzında ne kadar başarılı olduğunu belirtmiş ve ondan övgüyle söz etmişlerdir. Âşıklık geleneğinin yaşatıcısı ve taşıyıcısı olan bu âşıkların Osman Öztunç'un bu şeklindeki şiirlerini beğenmeleri son derece önemlidir. Çünkü bir şiir içerisinde birden fazla şiiri hece sayısı, kafiyesi ve mana bütünlüğü içerisinde ortaya koymak her şairin işi değildir. Âşıkların düşüncelerine göre Osman Öztunç bu işi fazlasıyla başarmıştır.

Osman Öztunç'un ZeMahşer şiirlerinden sonra birçok âşık ve şair bu tarzda şiirler ortaya koymaya başlamışlardır. Âşık Temel Turabi, Âşık Samimi, Âşık Kazanoğlu, Erol Şahiner, Âşık Şeref Taşlıova, Âşık Nuri Çırağı, Hilmi Şahballı, Âşık Gül Ahmet Yiğit, Âşık Maksut Feryadı, Ozan Erhan Çerkezoğlu, Ozan Nihat, Ozan Şerafettin Yıldız, Ali Yapalak, Tuncay Bayatlı, Gürkan Çil, Mustafa Berçin, Nevin Kılıç, Osman Ateşoğlu, Musa Yozgat, Ekrem Yalbuç, Ali Çınar, Cihan Şimşek, Erhan Sayılır, Ali Durmaz, Ozan Taner Sevim, Nihat Soykan, Oğuzhan Yıldırım, Eyüp Cüce, Sevinç Fedar Bitirim, Hafız Osman Saraç, Yusuf Uçkan, İbrahim Alper, M. Ferhat Kurman, Mehmet Ziya Dinç, Betül Yüksel, İsmail Süklüm, Menderes Oyanık, Âşık Devai, Ozan Mahmut Polat gibi âşık ve şairler Osman Öztunç'tan etkilenecek ZeMahşer ve ZeMahşer Kucaklaşma şeklinde şiirler söylemiş ve yazmışlardır.

ZeMahşer ve ZeMahşer Kucaklaşma şeklinde 20 şiiri bulunan Osman Öztunç, şiirlerinde genellikle öğretici ve mistik konulara yer vermiştir. Şiirlerinin hece sayıları en az 5 en fazla 15

heceden oluşmaktadır. Öztunç'un söyleyişi çok zor olan ve ustalık isteyen ZeMahşer şiirleri en az iki, en fazla dört şiirin birlikte kullanılmasıyla meydana gelmiştir. ZeMahşer tarzındaki şiirler incelendiğinde semai, varsağı, güzelleme, tecnis, lebdeğmez, ilahi ve divan gibi türlerden oluştuğu görülecektir.

Osman Öztunç'un Zemahşer, ZeMahşer Kucaklaşma şiirleri hece sayıları esas alınarak tasnif edilmiş ve ona göre aşağıda incelenmiştir:

1. ZeMahşer: Şiir, üç dördlükten oluşan 11 hece ile söylenmiş 6+5 duraklı bir koşmadır. Şiir ikiye bölündüğünde iki farklı şiir oluşmaktadır. 6 heceli kısım ile 5 heceli kısım iki ayrı şiir şeklindedir. İki şiirde döner ayak kullanılmıştır. Her iki şiirde "ZeMahşer" mahlasının kullanıldığı görülmektedir.

Vazgeç siteminden *ey yüzü peri*
Gözleri sürmeli *aylar aşısın*
Aşkın hateminden *kalmadan geri*
Gerçeğe varmalı *taylar koşulsun*

6 heceli koşma

Vazgeç siteminden a
Gözleri sürmeli b
Aşkın hateminden a
Gerçeğe varmalı b

5 heceli koşma

Ey yüzü peri a
Aylar aşısın b
Kalmadan geri a
Taylar koşulsun b

2. ZeMahşer: Şiir, 11 heceyle söylenmiş 6+5 duraklı dört dördlükten oluşan bir koşmadır. Şiir ikiye bölündüğünde iki farklı şiir ortaya çıkmaktadır. İlk şiirin kafiye örgüsü ababa / cccb/ dddb / eebb şeklinde ikinci şiirin kafiye örgüsü ise xaxa / bbba / ccca / ddda şeklindedir. Her iki şiirde döner ayak kullanılmıştır. İlk şiirde "Şah ZeMahşer", ikinci şiirde "ZeMahşer" mahlasına yer verilmiştir.

Ağla yaşın yaşın *hazan düştü*
Can suyunu içsin *toprak ağarsın*
Çat ayazı kışın *mevsim aşınca*
Kar çiçeği açsın *aşka göğersin*

6 heceli koşma

Ağla yaşın yaşın a
Can suyunu içsin b
Çat ayazı kışın a
Kar çiçeği açsın b

5 heceli koşma

Hazan düştü x
Toprak ağarsın a
Mevsim aşınca x
Aşka göğersin a

3. ZeMahşer: Şiir, 11'li hece ölçüsüyle söylenmiş 3 dördlükten oluşan bir koşmadır. Şiir ikiye bölündüğünde 6 heceli ve 5 heceli iki şiir ortaya çıkmaktadır. İlk şiirin ilk dördlüğünün kafiye örgüsü aaab, ikinci şiirin ilk dördlüğünün kafiye örgüsü abab şeklinde verilmiş ve döner ayak

kullanılmıştır. Her iki şiirde mahlas vardır. İlk şiirde “Şah ZeMahşer”, ikinci şiirde “ZeMahşer” şeklindedir.

Bu beyan gizli mi can civanı mı
O mühür gözlümü incitmeden gel
Ağlatma mazlumu asumanı mı
Izdırabı ahtır incitmeden gel

6 heceli koşma

Bu beyan gizli mi a
O mühür gözlümü a
Ağlatma mazlumu a
Izdırabı ahtır b

5 heceli koşma

Can civanı mı a
İncitmeden gel b
Asumanı mı a
İncitmeden gel b

4. ZeMahşer: 13 hece ile söylenmiş ababa / cccb / dddb / eebb şeklinde kafiye örgüsü olan bir şiirdir. Şiir ikiye bölündüğünde 8 heceli ve 5 heceli iki şiir oraya çıkmaktadır. İlk şiir semai, ikinci şiir ise lebdeğmez olarak söylenmiştir. İlk şiirin kafiye örgüsü aaab / cccb/ dddb / eebb şeklindedir. Her iki şiirde döner ayak tercih edilmiştir. İlk kısımdaki şiirde “Şah ZeMahşer” şeklinde mahlas kullanılmış, ikinci kısımdaki şiirde mahlas kullanılmamıştır.

Koy beni bürüsün acı *yel değsin güle*
Sen küsme canımın içi *çağlar hislensin*
Ben ki beni dondurucu *yağan kar ile*
Bağrı kara kış olayım *dağlar süslensin*

Semai

Koy beni bürüsün acı a
Sen küsme canımın içi a
Ben ki beni dondurucu a
Bağrı kara kış olayım b

5 heceli lebdeğmez

Yel değsin güle a
Çağlar hislensin b
Yağan kar ile a
Dağlar süslensin b

5. ZeMahşer: 15 heceli üç dörtlükten meydana gelen şiir, 8 heceli semai ve 7 heceli koşma şeklinde iki şiirden oluşmaktadır. İlk şiir aaxa / bbba / ddda, ikinci şiir ababa / cccb / dddb şeklinde kafiye örgüsüne sahiptir. İki şiirde döner ayak tercih edilmiş, ilk şiirde “Şah ZeMahşer”, ikinci şiirde “ZemAhşer” mahlası kullanılmıştır.

Yar kahrına düşmeseydim *feryat figan etmezdim*
Garip garip ağlamazdım *yaşımda sen olmasan*
Bu yarayı deşmeseydin *alev alev tütmezdim*
Seller gibi çağlamazdım *düşümde sen olmasan*

Semai

Yar kahrına düşmeseydim a
Garip garip ağlamazdım a
Bu yarayı deşmeseydin x

7 heceli koşma

Feryat figan etmezdim a
Yaşımda sen olmasan b
Alev alev tütmezdim a

Seller gibi çağlamazdım a Düşümde sen olmasan b

6. ZeMahşer: Beş dörtlükten oluşan şiir, 16 heceyle söylenmiştir. Şiir iki parçaya bölündüğünde 8 heceli iki ilahi ortaya çıkmaktadır. İki şiir döner ayaklı olup ilk şiirde “Şah ZeMahşer”, ikinci şiirde “ZeMahşer” şeklinde mahlas kullanılmıştır.

Hakk’ın katarına karış, *bir doğruca yolda eğlen*
 Varıp bir ara bir ara, *bir olup birliğe eriş*
 Bir ehli kâmile danış, *bir ulu kemende bağlan*
 Sorup bir ara bir ara, *bir kalıp birliğe karış*

8 heceli ilahi

Hakk’ın katarına karış a
 Varıp bir ara bir ara, b
 Bir ehli kâmile danış, a
 Sorup bir ara bir ara, b

8 heceli ilahi

Bir doğruca yolda eğlen a
Bir olup birliğe eriş b
Bir ulu kemende bağlan a
Bir kalıp birliğe karış b

7. ZeMahşer: Şiir, 18 hece ile söylenmiş ve üç şiirden oluşmaktadır. Birinci şiir 8 heceli, diğer şiir 5 hecelidir. Birinci şiirin ilk dörtlülüğü xaxa şeklinde, ikinci ve üçüncü şiirin ilk dörtlülüğü ise aaxa mani tarzında kafiyelendirilmiştir. Üç şiirde döner ayak tercih edilmiştir. İlk şiirde “Şah ZeMahşer”, ikinci şiirde “ZeMahşer” mahlas olarak kullanılmış, son şiirde mahlas kullanılmamıştır.

Bre beyler be hey canlar *kalkın gidelim düşman güdelim*
 Kavganın dövüşün günü *dostu tutalım köy kuşatalım*
 At sürmeden yol tükenmez *helallik gerek şükür ederek*
 Ararsınız yarın dünü *tüfek atalım barut kokalım*

8 heceli varsağı

Bre beyler be hey canlar x
 Kavganın dövüşün günü a
 At sürmeden yol tükenmez x
 Ararsınız yarın dünü a

5 heceli koşma

Kalkın gidelim a
Dostu tutalım a
Helallik gerek x
Tüfek atalım a

5 heceli koşma

Düşman güdelim a
 Köy kuşatalım a
 Şükür ederek x
 Barut kokalım a

8. ZeMahşer: 22 heceli üç dörtlükten oluşan bir şiirdir. Şiir ikiye bölündüğünde 11 heceli iki şiir oluşmaktadır. Birinci şiir 11 heceli lebdeğmez, ikinci şiir 11 heceli güzellemedir. İlk şiirin kafiye düzeni aaab / cccb / dddb şeklinde, ikinci şiirin kafiye düzeni ise abab / cccb / dddb şeklindedir. Şair, ilk şiirde “Şah Ozan”, iki şiirde “ZeMahşer” mahlası kullanılmıştır.

Cenge girişen er hak nara atsa *sabahın seher çağları ün verir*
 Gürzü yeri göğü arşı titretse *muhabbet savrulur can dayanınca*
 Cihada seğırtse cehdi sıratsa *akıl baştan uçar gönül yön verir*
 Yaradan yar eyler yanına alır *yer gök sendelenir yâr uyanınca*

11 heceli lebdeğmez

Cenge girişen er hak nara atsa a

11 heceli güzelleme

Sabahın seher çağları ün verir a

Gürzü yeri göğü arşı titretse	a	<i>Muhabbet savrulur can dayanınca</i>	b
Cihada seğırtse cehdi sıratısa	a	<i>Akıl baştan uçar gönül yön verir</i>	a
Yaradan yar eyler yanına alır	b	<i>Yer gök sendelenir yâr uyanınca</i>	b

9. ZeMahşer: Üç dörtlükten oluşan şiir 22 hece ile söylenmiştir. Şiir iki parçaya ayrıldığında birinci kısımdaki şiir 11 heceli musammat koşma, ikinci kısımdaki şiir ise 11 heceli koşmadır. Şiirlerin birinci kısmında “Şah Zemahşer”, ikinci kısımda “ZeMahşer” mahlası kullanılmıştır.

Dert sorucu oldum yara sarıcı, *dünyayı dolandım yok imiş gülen*
 Siyah bahtından davacı renk düştü, *her kime vardıysam yaralı çıktı*
 Yar vurdu kırbacı firkattir ucu, *rastlamadım yar ile murad alan*
 Feryadımdan bir acı ahenk düştü, *hayal ile düşü karalı çıktı*

11 heceli musammat koşma

Dert sorucu oldum yara sarıcı	a
Siyah bahtından davacı renk düştü	b
Yar vurdu kırbacı firkattir ucu	a
Feryadımdan bir acı ahenk düştü	b

11 heceli koşma

<i>Dünyayı dolandım yok imiş gülen</i>	a
<i>Her kime vardıysam yaralı çıktı</i>	b
<i>Rastlamadım yar ile murad alan</i>	a
<i>Hayal ile düşü karalı çıktı</i>	b

10. ZeMahşer: Üç dörtlükten oluşan şiir 22 hece ile söylenmiştir. 11 heceli iki şiirden 11 heceli iki koşmanın yan yana getirilmesiyle vücuda getirilmiştir. Birinci şiir tecnis, ikinci şiir döner ayaklı bir koşmadır. Şiirlerde ayrı ayrı ayak kullanılmıştır. Her iki şiirde mahlas yer almaktadır. İlk şiirde “Şah ZeMahşer”, ikinci şiirde “ZeMahşer” mahlası tercih edilmiştir.

Ya şeyhi can hakikatsin asılsın *uğruni uğruni derdimi deşip*
 Dağı Ferhat delmiş göğü kim yara *yarılan bağrımda gülü zar gördüm*
 Dert sürgün edilsin yahut asılsın *yandım da nurunun virdine düşüp*
 Ya kesilsin başı atılsın yara *aşkın dükkânında bir pazar gördüm*

11 heceli tecnis

Ya şeyhi can hakikatsin asılsın	a
Dağı Ferhat delmiş göğü kim yara	b
Dert sürgün edilsin yahut asılsın	a
Ya kesilsin başı atılsın yara	b

11 heceli koşma

<i>Uğruni uğruni derdimi deşip</i>	a
<i>Yarılan bağrımda gülü zar gördüm</i>	b
<i>Yandım da nurunun virdine düşüp</i>	a
<i>Aşkın dükkânında bir pazar gördüm</i>	b

11. ZeMahşer: Şiir 4 dörtlüktür. 22 hece ile söylenmiş ve 11 heceli iki koşma yan yana getirilmiştir. İlk şiir döner ayaklı, ikinci şiir tek ayaklıdır. Her iki şiir abab / cccb/ dddb / eeeb şeklinde kafiyelenmiştir. İki şiirde de “ZeMahşer” mahlası tercih edilmiştir.

Bozuldu düzenim, kavli kararım *felek can evime bıçak sürdü de*
 Gece gündüz darda kaldım sen yokken *çaresizlik başa bela neyleyim*
 Derim ki kendime neyi ararım *yarın ahı yüreğimi yardı da*
 Ne sonsuz efkârda kaldım sen yokken *çaresizlik başa bela neyleyim*

11 heceli koşma

Bozuldu düzenim, kavli kararım
Gece gündüz darda kaldım sen yokken
Derim ki kendime neyi ararım
Ne sonsuz efkârda kaldım sen yokken

11 heceli koşma

Felek can evime bıçak sürdü de a
çaresizlik başa bela neyleyim b
Yârin ahı yüreğimi yardı da a
Çaresizlik başa bela neyleyim b

12. ZeMahşer: 22 hece ile söylenmiş üç dörtlükten oluşan bu şiir, üç şiirin yan yana kullanılmasıyla meydana getirilmiştir. Birinci şiir 11 heceli, ikinci şiir 6 heceli, üçüncü şiir ise 5 heceli koşmadır. İlk şiirin kafiye örgüsü aaab / cccb / dddb, ikinci ve üçüncü şiirin kafiye örgüsü ababa/ cccb / dddb şeklindedir. Üç şiirde döner ayak ve mahlas kullanılmıştır. Mahlaslar, ilk şiirde “ZeMahşer”, ikinci şiirde “Şah Zemahşer”, üçüncü şiirde “ZeMahşer” şeklindedir.

Gözyaşımı çiseleyip döktüğüm *yüreğın(de)sancı* matem mi günün
Feryat figan ciğerimi söktüğüm *yangını kül* olan benden beri dur
Doğrulup da garip garip baktığım *gözyaşları inci* süzülür tenin
Gökyüzü perişan ben perişanım *nur yüzü gül olan* kandan geri dur

11 heceli koşma

Gözyaşımı çiseleyip döktüğüm a
Feryat figan ciğerimi söktüğüm a
Doğrulup da garip garip baktığım a
Gökyüzü perişan ben perişanım b

6 heceli koşma

Yüreğın(de) sancı a
Yangını kül olan b
Gözyaşları inci a
Nur yüzü gül olan b

5 heceli koşma

Matem mi günün a
Benden beri dur b
Süzülür tenin a
Kandan geri dur b

13. ZeMahşer: Üç dörtlükten oluşan şiir 26 heceyle söylenmiştir. 11 heceli ve 15 heceli iki şiirden oluşmaktadır. Birinci şiir koşma, ikinci şiir bir divandır. İlk şiir ababa / cccb/ dddb, ikinci şiir aaxa / bbba / ccca şeklide kafiye örgüsüne sahiptir. Her iki şiir de döner ayaklıdır. Şiirlerde mahlas olarak “ZeMahşer” kullanılmıştır.

Hasmımla bir kuytu inde görüştüm *dergâhına yüz süreyim masumum eyvah bana*
Ter basar yanarım ulu mizanda *gelip degecek kah bana eceli nikah bana*
Nefsi emmarede cenge giriştim *yar yaralı bağrımı kaldı biçare lokmana*
Kuldum cebelleştım çok su-izanda *yardımcıdır Allah bana şahidim bu ah bana*

11 heceli koşma

Hasmımla bir kuytu inde görüştüm a
Ter basar yanarım ulu mizanda b
Nefsi emmarede cenge giriştim a
Kuldum cebelleştım çok su-izanda b

15 heceli divan

Dergahına yüz süreyim masumum eyvah bana a
Gelip degecek kah bana eceli nikah bana a
Yar yaralı bağrımı kaldı biçare lokmana x
Yardımcıdır Allah bana şahidim bu ah bana a

14. ZeMahşer: 30 heceyle söylenmiş, üç dörtlükten oluşan bir şiirdir. 15 heceli iki divan yan yana getirilerek oluşturulmuştur. Her iki divan 8 heceli ve 7 heceli olmak üzere toplam dört şiiri ihtiva etmektedir. Şiirler, döner ayaklı koşma tarzındadır. Birinci şiir ile ikinci şiirin kafiye örgüsü abab / cccb / dddb, üçüncü şiir ile dördüncü şiirin kafiye örgüsü aaxa / bbba / ccca şeklindedir.

Şiirin tamamı, 2 divan ve 4 küçük ölçülü şiir olmak üzere 7 şiirden oluşmaktadır. Birinci ve üçüncü şiirde “Şah ZeMahşer”, ikinci ve dördüncü şiirde “ZeMahşer” mahlası tercih edilmiştir.

Yâr sevdamı al da götür *ya sev ya öldür beni* usandım bıktım hayattan *bu dert bana yadigâr*
 Verme ellere ellere *dertlere daldır beni* böyle kenarda bırakma *aşkıma sana aşıkâr*
 Götür de yerlere yatır *birakma yaban elde* elalemde yad sıfattan *bed sözden azad eyle*
 Sarma güllere güllere *ister vur öldür beni* zulmün ateşine yakma *bürüsün beni efkâr*

8 heceli koşma

Yâr sevdamı al da götür / *Ya sev ya öldür beni*
 Verme ellere ellere / *Dertlere daldır beni*
 Götür de yerlere yatır / *Birakma yaban elde*
 Sarma güllere güllere / *İster vur öldür beni*

7 heceli koşma**8 heceli koşma**

Usandım bıktım hayattan / *Bu dert bana yadigâr*
 Böyle kenarda bırakma / *Aşkıma sana aşıkâr*
 Elalemde yad sıfattan / *Bed sözden azad eyle*
 Zulmün ateşine yakma / *Bürüsün beni efkâr*

7 heceli koşma

15. ZeMahşer / Kucaklaşma: Âşık Nuri Çırağı ile birlikte söylenen kucaklaşma 16 heceli üç dörtlükten oluşmuştur. Şiir 8 heceli, döner ayaklı iki semaidir. İlk şiirin kafiye örgüsü xaxa / bbba / ccca, ikinci şiirin kafiye örgüsü abab / cccb / dddb şeklindedir. İlk şiirde mahlas olarak “Nuri Çırağı”, ikinci şiirde “ZeMahşer” kullanılmıştır.

Aşkın tarlasını âşık *dolanır deli divane*
 Dertli derli sürer durur *kapılır hayale garip*
 Sevdiğinin haberini *cem eyler sırrı Süphana*
 Her bir yandan sorar durur *girer mi vebale garip*

8 heceli semai

Aşkın tarlasını âşık x
 Dertli derli sürer durur a
 Sevdiğinin haberini x
 Her bir yandan sorar durur a

8 heceli semai

Dolanır deli divane a
Kapılır hayale garip b
Cem eyler sırrı Süphana a
Girer mi vebale garip b

16. ZeMahşer / Kucaklaşma: üç dörtlükten oluşan ve Hilmi Şahballı ile birlikte söylenmiş 16 heceli bir şiirdir. Şiir 8 heceli iki koşmadan oluşmuştur. İlk şiir tek ayak, ikinci şiirde döner ayaklıdır. İlk şiirde “Şahballı”, ikinci şiirde “Şah ZeMahşer” mahlasları kullanılmıştır.

Derman bulunma yaraya *eşiğine düştüm yar yar*
 O da yandı bende yandım *özüm göklere çevrildi*
 Dağlar girince araya *viridine eriştim yar yar*
 O da yandı bende yandım *sözüm ummana savruldu*

8 heceli koşma

Derman bulunma yaraya a
 O da yandı bende yandım b
 Dağlar girince araya a
 O da yandı bende yandım b

8 heceli koşma

Eşiğine düştüm yar yar a
Özüm göklere çevrildi b
Viridine eriştim yar yar a
Sözüm ummana savruldu b

17. ZeMahşer / Kucaklaşma: Âşık Kazanoğlu ile birlikte 16 hece ile söylenen şiir, 8 heceli iki koşmadan oluşmuştur. Her iki şiirde döner ayak kullanılmıştır. İlk şiirde “Kazanoğlu”, ikinci şiirde “ZeMahşer” mahlası yer almaktadır.

Tarihlerde adım geçer *saz çalmış kılıç çalmışım*
 Birkaç sözüm kalır ise *erenlerden düş yorarım*
 Elbet bir gün biri seçer *çok dinlemiş az bilmişim*
 Sözden hisse alır ise *baş keser gövde yararım*

8 heceli koşma

Tarihlerde adım geçer, a
 Birkaç sözüm kalır ise, b
 Elbet bir gün biri seçer, a
 Sözden hisse alır ise, b

8 heceli koşma

Saz çalmış kılıç çalmışım a
Erenlerden düş yorarım b
Çok dinlemiş az bilmişim a
Baş keser gövde yararım b

18. ZeMahşer / Kucaklaşma: Üç dörtlükten oluşan ve 22 hece ile söylenen bir şiirdir. Şiir Âşık Şeref Taşlıova ile birlikte söylenmiştir. Şiir, 11 heceli iki koşmadan meydana gelmektedir. Döner ayaklı olan iki şiirin ilkinde “Şeref”, ikincisinde “ZeMahşer” mahlası kullanılmıştır.

Her gelen insanlar geçer üstümden *bir ulu dergâhın eşiğiyim ben*
 Muhannet sevdiğim yol ettin beni *muhabbet özümdür tozar da geçer*
 Çekmeyinen kopmaz idi yaprağım *aşkın nuru, derdin beşiğiyim ben*
 Aşkınla bir çürük dal ettin beni *hilkat tecellimi yazar da geçer*

11 heceli koşma

Her gelen insanlar geçer üstümden a
 Muhannet sevdiğim yol ettin beni b
 Çekmeyinen kopmaz idi yaprağım a
 Aşkınla bir çürük dal ettin beni b

11 heceli koşma

Bir ulu dergâhın eşiğiyim ben a
Muhabbet özümdür tozar da geçer b
Aşkın nuru, derdin beşiğiyim ben a
Hilkat tecellimi yazar da geçer b

19. ZeMahşer / Kucaklaşma: Şiir, Âşık Turabi ile birlikte söylenmiş ve 22 heceli iki şiirden oluşmuştur. 11 heceli iki koşmadan oluşan şiirler döner ayaklıdır. İlk şiirde “Âşık Turabi”, ikinci şiirde “ZeMahşer” mahlası kullanılmıştır.

Felek aldı gitti vefasız yarı *neyleyim ki sevdim, gam keder bana*
 Yollarına baka baka çürüdüm *şu perişan halim, senden yadigâr*
 Esti bizim köye gurbet rüzgârı *çok belalar savdım, sığmaz cihana*
 Yollarına baka baka çürüdüm *bilmedin ey zalim, senden yadigâr*

11 heceli koşma

Felek aldı gitti vefasız yarı a
 Yollarına baka baka çürüdüm b
 Esti bizim köye gurbet rüzgârı a
 Yollarına baka baka çürüdüm b

11 heceli koşma

Neyleyim ki sevdim, gam keder bana a
Şu perişan halim, senden yadigâr b
Çok belalar savdım, sığmaz cihana a
Bilmedin ey zalim, senden yadigâr b

20. ZeMahşer / Kucaklaşma: 22 heceli olan şiir Âşık Gül Ahmet Yiğit'le birlikte söylenmiştir. Şiir 11 heceli iki koşmadan oluşmuştur. Her iki şiir döner ayaklı olup her iki şiirde mahlas kullanılmıştır. İlk şiirde “Gül Ahmet”, ikinci şiirde “ZeMahşer” mahlasına yer verilmiştir.

Sevdiğimden ayrı gurbet ellerde *günler aylar birbirine ulandı*
 Ağlıyorum dünya dar deyi deyi *yardan ayrı düştüm el aman şimdi*
 Ahım kaldı o tomurcuk güllerde *ak düşlerim karalara belendi*
 Ötüyorum ahu zar deyi deyi *sesime ses verse yar hemen şimdi*

11 heceli koşma

Sevdiğimden ayrı gurbet ellerde a
 Ağlıyorum dünya dar deyi deyi b
 Ahım kaldı o tomurcuk güllerde a
 Ötüyorum ahu zar deyi deyi b

11 heceli koşma

Günler aylar birbirine ulandı a
Yardan ayrı düştüm el aman şimdi b
Ak düşlerim karalara belendi a
Sesime ses verse yar hemen şimdi b

Osman Öztunç'un şiirlerindeki hece sayıları 11 hece ile 30 hece arasında değişmektedir. Şiirler 11 (üç şiir), 13 (bir şiir), 15 (bir şiir), 16 (bir şiir), 18 (bir şiir), 22 (beş şiir), 26 (bir şiir) ve 30 (bir şiir) heceden meydana gelmiştir. En fazla 22 heceli şiir oluşturulmuştur. Bu şiirlerden 22, 26 ve 30 heceli şiirler âşık edebiyatında ilk defa karşılaştığımız şiirlerdir. Böyle olması ZeMahşer şiir tekniğinden dolayıdır. Ayrıca Öztunç'un âşıklarla birlikte oluşturduğu ZeMahşer Kucaklaşma şiirlerin hece sayıları âşığın söylediği şiirin hece sayısına göre değişmektedir. Mesela âşık 8 heceli bir şiir söylemişse, Öztunç da 8 heceli şiir söylemiştir. Âşık 11 heceli şiir söylemişse, ozanımız da 11 heceli şiir söylemiştir. Böylece 16 heceli, 22 heceli şiirler ortaya çıkmıştır.

Sonuç

Âşık edebiyatı içerisinde âşık veya ozanlarımız çeşitli şekillerde şiirler söylemiş, söylemeye de devam etmektedirler. Bu âşık veya ozanlarımız şiir söylerken yeni yeni şiir şekilleri de oluşturmuşlardır. Yeni şekil şiir söyleyenlerden birisi de hiç şüphesiz Osman Öztunç'tur. En az 5, en fazla 15 heceden oluşan ve en az iki şiirden oluşan şiir şekline ZeMahşer, ZeMahşer Kucaklaşma, ZeMahşer Döngel gibi adlar veren Osman Öztunç, söyleyişi oldukça zor olan bu şiir şeklinde on beşe yakın örnekler vererek ne kadar başarılı olduğunu göstermiştir. Öztunç aynı zamanda çeşitli âşıklarla birlikte bu şeklin en güzel örneklerini de vermiştir. He ne kadar bu şekil şiirin ilk örnekleri Bekir Karadeniz tarafından verilmiş olduğu ifade edilse de (15 heceli 5 şiir, her şiir 8 ve 7 heceli iki şiirden oluşmaktadır), bu şiir şeklinde ilk örnekler Osman Öztunç'a aittir. Osman Öztunç, bu yeni şekilde şiir söylemede Bekir Karadeniz'den daha başarılı olduğu muhakkaktır. Zira Öztunç'un söylediği şiirler en az iki, en çok dört şiirin birleşmesinden meydana gelmektedir. Dört şiiri hece sayısı, kafiyesi ve anlam bütünlüğü içerisinde bir araya getirip bir şiir olarak söylemek, bölünen her şiirde mahlas kullanmak maharet ve ustalık isteyen bir iştir. Bu işi de başaran Osman Öztunç olmuştur.

Milli ve manevi duyguları yoğun bir ruh dünyasına sahip olan, vatanın bölünmez bütünlüğünün İslam ahlak ve faziletinde olduğunu anlatan, kendi kültürel tarihimizden ve toplumsal yapımızdan referans alarak eserler ortaya koyan Osman Öztunç, yeni şiir şekli ZeMahşer'den

bugüne kadar on dört müstakil, altı da âşıklarla birlikte yirmi şiir söyleyerek hem bu şiir şekline ZeMahşer adını vermiş hem âşık edebiyatında hem de sanat camiasında bu şeklin tanınip yaygınlaşmasını sağlamıştır. Dolayısıyla Osman Öztunç'u ZeMahşer, ZeMahşer Kucaklaşma, ZeMahşer Döngel şiir şeklinin babası olarak ifade etmek haklıya hakkını teslim etmek olacaktır.

OSMAN ÖZTUNÇ'UN ZEMAHŞER VE KUCAKLAŞMA ŞİİRLER

A. ZeMahşer / Şah ZeMahşer Şiirleri

1. ZeMahşer

Vazgeç siteminden *ey yüzü peri*
Gözleri sürmeli *aylar aşilsin*
Aşkın hateminden *kalmadan geri*
Gerçeğe varmalı *taylar koşulsun*

Tükendi bak demin *elinde mi güç*
Çilesi dedemin *kızında mı suç*
Havva'dan Âdem'in *oğlunda mı öç*
Nefsini vurmali *huyular deşilsin*

ZeMahşer dinlidir *ZeMahşer kimden*
Kılıcı kanlıdır *zorlu biçimden*
O toprak tenlidir *çayırdan çimden*
Hakkını vermeli *çaylar eşilsin* (Öztunç, 2011:)

2. ZeMahşer

Ağla yaşın yaşın *hazan düştü*
Can suyunu içsin *toprak ağarsın*
Çat ayazı kışın *mevsim aşınca*
Kar çiçeği açsın *aşka göğersin*

Kimi derde dalar *muhabbet vurur*
Aşk belaya salar *yakar kavurur*
Çağlamasın sular *yağmur dur ha dur*
Dost gelip de geçsin *sonra yağarsın*

Bir acayip andır *hicranı hicre*
Aşkın kanındandır *dönderir fecre*
Bu dünya zindandır *o cihan hücre*
Can kafesten uçsun *kabre sığarsın*

Şah ZeMahşer derki *ZeMahşer sine*
Gerçeği odur ki *sığmadan ine*
Cehennem nedir ki *cennette yine*

Göğ ekini biçsin *ünle doğarsın*

3. ZeMahşer

Bu beyan gizli mi *can civanı mı*
O mühür gözlümü *incitmeden gel*
Ağlatma mazlumu *asumanı mı*
Izdırabı ahtır *incitmeden gel*

Her demde bismillah *her anda birdir*
Ademi seyfullah *şemindir nurdur*
Gönül Hak Beytullah *masumu paktır*
Yıkması günahdır *incitmeden gel*

Şah ZeMahşer yarı *ZeMahşer hacda*
Alemi her varı *eyledi secde*
Muhammed serveri *insana müjde*
Yaradan Allah'tır *incitmeden gel*

4. ZeMahşer

Koy beni bürüsün acı *yel değsin güle*
Sen küsme canımın içi *çağlar hislensin*
Ben ki beni dondurucu *yağan kar ile*
Bağrı kara kış olayım *dağlar süslensin*

Büyür boz dağlarda alıç *aşka ererek*
Çığırsır kartal kırlangıç *Hakk'a uyararak*
Sen elinde zağlı kılıç *Allah diyerek*
Ben kütükte baş olayım *göğler seslensin*

Vaz geçek kavgadan küsten *canlar darılır*
Çok su içtik aynı tasta *gönül kırılır*
Ocağında külden isten *yasta durulur*
Sen ateş ben taş olayım *sağlar uslansın*

Şah ZeMahşeri şah eden *şahların aslı*
Destur eyler mi cümleden *Nuhların nesli*
Garip garip sen öl de ben *gönülden yaslı*
Gözü göğnür yaş olayım *tuğlar islansın*

5. ZeMahşer

Yar kahrına düşmeseydim *feryat figan etmezdim*
Garip garip ağlamazdım *yaşımda sen olmasan*

Bu yarayı deşmeseydin *alev alev tütmezdim*
Seller gibi çağlamazdım *düşümde sen olmasan*

Aşkın huzurunda durup *önünde baş eğmezdim*
Varlığı yokluğa karıp *kimsesize değmezdim*
Hasrettime hançer sürüp *tozaklayıp yağmazdım*
Ciğerimi dağlamazdım *kışımnda sen olmasan*

Ömrü uzun asır olsa *gerçeği bilir miydi*
Şeceresi kusur dolsa *mağfiret bulur muydu*
Şah ZeMahşer esir kalsa *ZeMaher ölür müydü*
Karaları bağlamazdım *başımnda sen olmasan*

6. ZeMahşer

Hakk'ın katarına karış, *bir doğruca yolda eğlen*
Varıp bir ara bir ara, *bir olup birliğe eriş*
Bir ehli kâmile danış, *bir ulu kemende bağlan*
Sorup bir ara bir ara, *bir kalıp birliğe karış*

İkrarı Sadık sağları, *arada bul kalma geri*
Unutma kutlu çağları, *Hakk'ı, evveli, ahiri*
Göğsü dumanlı dağları, *aşıp engelleri zoru*
Yarıp bir ara bir ara, *bir bulup birliğe giriş*

Uğra bir mürşide uğra, *yar Allah der can Muhammed*
Doyulur mu dostu seyre, *onda haşrolur muhabbet*
Gördüğün rüyayı hayra *dönderir nur-u imamet*
Yorup bir ara bir ara, *bir bilip birliğe duruş*

Cengâverler girer cenge, *Hakk'ın rızasına gidip*
Kılıcından sıçrar cınga, *verdiği ikrarı güdüp*
Hak kapıları açınca, *huzurunda secde edip*
Girip bir ara bir ara, *bir gelip birliğe varış*

Sadakati bulu Tek'te, *dolansın deli divane*
Zerreler kaybolur akta, *bir zaman böyle avuna*
Şah ZeMahşer'i de Hakk'ta, *ZeMahşer için dava ne*
Görüp bir ara bir ara, *bir ölüp birliğe varış*

7. ZeMahşer

Bre beyler be hey canlar *kalkın gidelim düşman güdelim*
Kavganın dövüşün günü *dostu tutalım köy kuşatalım*

At sürmeden yol tükenmez *helallik gerek şükür ederek*
Ararsınız yarın dünü *tüfek atalım* barut kokalım

Acısı var acısı var *açıp arayı* yıkıp sarayı
Gardaşı var bacısı var *sarıp yarayı* giyip karayı
İblisi var öcüsü var *yakıp çırayı* bulup çareyi
Zalimlerin olmaz dini *silah çatalım* mahpus yatalım

Durma Şah ZeMahşer durma *ZeMahşer yürü* düşmanı kürü
Haktan gayrisini görme *merdin tekbiri* namerdin kiri
Mazlumlara kılıç vurma *düşmanın zoru* öfkeni бүrү
Yiğitliğin var bir şanı *kana batalım* yanıp tütelim

8. ZeMahşer

Cenge girişen er hak nara atsa *sabahın seher çağları ün verir*
Gürzü yeri göğü arşı titretse *muhabbet savrulur can dayanınca*
Cihada seğırtse cehdi sıratsa *akıl baştan uçar gönül yön verir*
Yaradan yar eyler yanına alır *yer gök sendelenir yâr uyanınca*

Dölünsün da gökte aylar dölünsün *yarılsın devrilsin yahut durulsun*
İni çöksün kurt eniği ulunsun *bulutlar çarpılsın dolsun durulsun*
Gökyüzünde cenazesi kılınsın *dirilirse yâr yanında dirilsin*
Kara yer de koç yiğide ar gelir *ay ışığı yeryüzüne sönünce*

Şah Ozan haksın hak halkınan görüş *çıldırılmış ZeMahşer yanmış cehennem*
Ciğerini çıran kuş yırtıcı kuş *aşk adını duymuş sönmüş cehennem*
Celladına kışkış Deccal'a kışkış *sandım ki cennete dönmüş cehennem*
Çün Haşr-ı neşrinde Hızır da ölür *canlanır can o yâr yâra dönünce*

9. ZeMahşer

Dert sorucu oldum yara sarıcı, *dünyayı dolandım yok imiş gülen*
Siyah bahtından davacı renk düştü, *her kime vardıysam yaralı çıktı*
Yar vurdu kırbacı firkattir ucu, *rastlamadım yar ile murad alan*
Feryadımdan bir acı ahenk düştü, *hayal ile düşü karalı çıktı*

Nuru ezanlıma kiri zanlıma, *medet Allah bırakma kimsede ah*
Dini imanlıma zarı kinlime, *senden gelir ne gelirse eyvallah*
Talihi anlıma ahdı gönlüme, *eylemem şikâyet edemem eyvah*
Yol ver kılıcı kanlıma cenk düştü, *cengâver bu yolcu nereli çıktı*

Şah ZeMahşer ağlar karalar bağlar, *ZeMahşer yar olan yakmaz dediğim*
Yıkılsın şu dağlar zulümlü çağlar, *niyetim dileğim kurban adağım*

Ey derinler sığlar, ey sadık sağlar, *çalım çırpım köküm dalım budağım*
Ciğerime kızgın tığlar denk düştü, *yongam alev ateş çıralı çıktı*

10. ZeMahşer

Ya şeyhi can hakikatsin asılsın *uğruni uğruni derdimi deşip*
Dağı Ferhat delmiş göğü kim yara *yarılan bağrımda gülü zar gördüm*
Dert sürgün edilsin yahut asılsın *yandım da nurunun virdine düşüp*
Ya kesilsin başı atılsın yara *aşkın dükkânında bir pazar gördüm*

Dağ vurulmaz ciğerimden kan akar *müşkül kollarımın yoktur çaresi*
Aldır ayaz kaldım yağar kana kar *dertililer sultanı canlar paresi*
İlaç oldur gözyaşını kana kar *kimi sır der kimi aşk avaresi*
Gökten indi göğsüme göz göz yara *zati huzurunda pür nazar gördüm*

ZeMahşer'im ya doluydum ya kardım *çevrelendim derde ZeMahşer gibi*
Yârin sitemini duaya kardım *n'eyleşem çevrinde hüsrân var gibi*
Gece gündüz Hak Mevla'ya yakardım *hüsnü cemâline can adar gibi*
Ya bana kudret ver ya sabır yara *firkati aşkına dar mezar gördüm*

11. ZeMahşer

Bozuldu düzenim, kavli kararım *felek can evime bıçak sürdü de*
Gece gündüz darda kaldım sen yokken *çaresizlik başa bela neyleyim*
Derim ki kendime neyi ararım *yârin ahı yüreğimi yardı da*
Ne sonsuz efkârda kaldım sen yokken *çaresizlik başa bela neyleyim*

Sana suçlu demem, diyemem çünkü *dermanım yok derman ümide küstüm*
Riyakâr gömleğin giyemem çünkü *yokluk çığlığını bağrım bastım*
Soframda lokmayı yiyemem çünkü *evvel avu yuttum, ahir kan kustum*
İntizarda zarda kaldım sen yokken *çaresizlik başa bela neyleyim*

Neylim ki ömrüme çile yar oldu *bu aşk gülü değil kahır yoluymuş*
Çile bana izzet, çile ar oldu *bir efsunlu elden sihir doluymuş*
Çile bu canımda bahtiyar oldu *bir yudum su dedim zehir gölüymüş*
Kara kışta karda kaldım sen yokken *çaresizlik başa bela neyleyim*

ZeMaşer ağlasa gözyaşı selden *taşar da ZeMahşer içini döker*
Merhamet dilenmez adüden elden *yırtar sinesini yeniden diker*
Dönme döneceksen vardığın yoldan *silkelere feryadı dağları söker*
Ölümlerle art arda kaldım sen yokken *çaresizlik başa bela neyleyim*

12. ZeMahşer

Gözyaşımı çiseleyip döktüğüm *yüreğinin(de) sancı matem mi günün*

Feryat figan ciğerimi söktüğüm *yangını küll olan* benden beri dur
Doğrulup da garip garip baktığım *gözyaşları inci* süzülür tenin
Gökyüzü perişan ben perişanım *nur yüzü gül olan* kandan geri dur

Kıblen yönün Tebareke rekâtın *âlemi cihan boş* ey divane gel
Nisbetinde şu ömrümü tükettin *meşki ile sarhoş* bu meydana gel
Dar gecede Çamlıbel'in Tokat'ın *muhabbeti bir hoş* gel canana gel
Ayazı perişan be perişanım *sohbeti bal olan* kılma zari dur

ZeMahşerim kıymetinde özrün *Şah ZeMahşer elde*, ZeMahşer bilsin
Bekliyorum yok geleceği Hızır'ın *gözyaşları selde* çağlayan gölsün
Baş koyduğum seccadenin huzuru *ızdırabı kulda* azamet bulsun
Niyazi perişan ben perişanım *acayip hal olan* değme bari dur

13. ZeMahşer

Hasmımla bir kuytu inde görüştüm *dergâhına yüz süreyim masumum eyvah bana*
Ter basar yanarım ulu mizanda *gelip degecek kâh bana* eceli nikâh bana
Nefsi emmarede cenge giriştim *yar yaralı bağrımı kaldı biçare lokmana*
Kuldum cebelleştirdim çok su-izanda *yardımcıdır Allah bana şahidim bu ah bana*

Handa hamamlarda bulamam felah ah *bana kılmaz teselli acı çareler acı*
İçimde her günah çarpışır ah ah *değme felek her dertlinin derdindeymiş ilacı*
Yaradanım nasip eyle bu sabah *olur mu ulu divanda yâr yârinden davacı*
Bir müşide bent olayım ezanda *insaf eyle günah bana firkati mübah bana*

ZeMahşer yıkılsın çöksün inlesin *firkati mübah eyler yar yolundaysa ZeMahşer*
Sülbü insan kâmil olan anlasın *kırılır çarkı dünyanın ne şer kalır nede er*
Yer gök sendelesen ruhlar ünlesin *yarın mahşer günü sana selam verir peygamber*
Hal ve ahval garipçedir ozanda *ayan bana agâh bana yar serveri şah bana*

14. ZeMahşer

Yâr sevdamı al da götür *ya sev ya öldür beni* usandım bıktım hayattan *bu dert bana yadigâr*
Verme ellere ellere *dertlere daldır beni* böyle kenarda bırakma *aşkım sana aşikâr*
Götür de yerlere yatır *bırakma yaban elde* elalemde yâd sıfattan *bed sözden azad eyle*
Sarma güllere güllere *ister vur öldür beni* zulmün ateşine yakma *bürüsün beni efkâr*

Şu gönlüme efkâr edip *dolandım derdin ile* gayrı bana ölüm haktır *ecel canıma değer*
Kahır gönlünde birikip *geldim ağlaya güle* üzme beni derdim çoktur *firkat üstüme ağar*
Gurbet ellerde bırakıp *terk etme tozlu yola* senden başka kimsem yoktur *sen de atarsan eğer*
Sürme yollara yollara *düşmüşem kaldır beni* şu gönlüme zulüm ekme *vahıma kimler bakar*

Şah ZeMahşer ağlar oldu *ZeMahşer gülmez gayrı* Şah ZeMahşer değer derde *ZeMahşer çağlar sana*
Karaları bağlar oldu *kalmışam senden ayrı* dün ü günü ahızarda *başı sevdadan yana*

Bir vakit ki çağlar oldu *adımı dosta doğru* gam rüzgârları eser de *dolaşır döne döne*
Karma yıllara yıllara *ünleyip bildir beni zulmün* efkârına çekme aşkın *yakar ha yakar*

B. ZeMahşer Kucaklaşma Şileri

15. Kucaklaşma (Âşık Nuri Çırağı / ZeMahşer Osman Öztunç)

Aşkın tarlasını âşık, *dolanır deli divane*
Dertli derli sürer durur, *kapılır hayale garip*
Sevdiğinin haberini, *cem eyler sırrı Süphana*
Her bir yandan sorar durur, *girer mi vebale garip*

Kimi giden kimi gelen, *varda yoktur yokta baki*
Bilmeyenden eydir bilen, *canandır canın idraki*
Derununda derdi olan, *ya sunar ya eyler saki*
Gezer çare arar durur, *düşer türlü hale garip*

Kopunca gönlümün bağı, *cezbese feryadındandır*
Rüzgâr kaldırdı yaprağı, *dosta savrulduğu andır*
Çaresiz Nuri Çırağı, *ZeMahşer hakka ayandır*
Yarasını sarar durur, *kul olur mu kula garip*

16. Kucaklaşma (Hilmi Şahballı / ZeMahşer Osman Öztunç)

Derman bulunma yaraya, *eşiğine düştüm yar yar*
O da yandı bende yandım, *özüm göklere çevrildi*
Dağlar girince araya, *viridine eriştim yar yar*
O da yandı bende yandım, *sözüm ummana savruldu*

Kerem sen Aslı'yım dedi, *yandım ikrarımı tuttum*
Can bağımlı hedefledi, *külden kıvılcım büyüttüm*
Ben yandıkça yar üfledi, *alıştım tutuştum tüttüm*
O da yandı ben de yandım, *közüm bir daha kavruldu*

Şahballı'm neydim ne oldum, *Şah ZeMahşer darda kaldı*
Yüze güleni dost bildim, *er meydanda belli oldu*
Ne güldürdüm nede güldüm, *dün doğmuştu bugün öldü*
O da yandı ben de yandım, *nazım mihrabım devrildi*

17. Kucaklaşma (Âşık Kazanoğlu / ZeMahşer Osman Öztunç)

Tarihlerde adım geçer, *saz çalmış kılıç çalmışım*
Birkaç sözüm kalır ise, *erenlerden düş yorarım*
Elbet bir gün biri seçer, *çok dinlemiş az bilmişim*
Sözden hisse alır ise, *baş keser gövde yararım*

Bu dünya geçici bir han, *tohum olur ekiliriz*
 Çok dolmuş boşalmış cihan, *bir fiskeyle dökülürüz*
 Ruhumuz olur şaduman, *yeryüzünden çekiliriz*
 Can cananı bulur ise *gökyüzünde toy kurarız*

Kazanoğlu aşk bir hüner, *ZeMahşer'i sarmış ataş*
 Sevda çekmeyenler kınar, *gözünden çağlar kanlı yaş*
 Kabristan cennete döner, *bir ak kefen bir kadar taş*
 Yar başıma gelir ise, *bir başkaca ne ararım*

18. Kucaklaşma (Âşık Şeref Taşlıova / ZeMahşer Osman Öztunç)

Her gelen insanlar geçer üstümden, *bir ulu dergâhın eşiğiyim ben*
 Muhannet sevdiğim yol ettin beni, *muhabbet özümdür tozar da geçer*
 Çekmeyinen kopmaz idi yaprağım, *aşkın nuru, derdin beşiğiyim ben*
 Aşkınla bir çürük dal ettin beni, *hilkat tecellimi yazar da geçer*

Abdal edip diyar diyar gezdirdin, *divane olmuşum aşkın mestinden*
 Kayığımı ummanlarda yüzdürdün, *bir feryad yayılsın gökler üstünden*
 Peteğimi kovanımdan süzdürdün, *ayrı düştüm bugün dostun dostundan*
 Yadlar sofrasında bal ettin beni, *el değer yarama azar da geçer*

Şeref der ki duyamadım sesin yar, *ZeMahşer yar olan yari andı vay*
 Sırmalıydı yeleğinde süsün yar, *cezbinen düşmüşüm virdine hay hay*
 Keşiş kızı Aslı mısın nesin yar, *sandım yeryüzüne inmiş dolunay*
 Kerem gibi yaktın kül ettin beni, *yangınım hicranım mezar da geçer*

19. Kucaklaşma (Âşık Turabi / ZeMahşer Osman Öztunç)

Felek aldı gitti vefasız yarı, *neyleyim ki sevdim, gam keder bana*
 Yollarına baka baka çürüdüm, *şu perişan halim, senden yadigâr*
 Esti bizim köye gurbet rüzgârı, *çok belalar savdım, sığmaz cihana*
 Yollarına baka baka çürüdüm, *bilmedin ey zalim, senden yadigâr*

Her gün arttı gözlerimin yaşları, *bağrım oyuk oyuk, nefsimdeki kir*
 Gönlüme yükledim bütün suçları, *oldum derdi büyük, bedenim esir*
 Müjdecî zannettim uçan kuşları, *sırtımdaki şu yük, bu ağır kusur*
 Pencereye çıka çıka çürüdüm, *günahım vebalim, senden yadigâr*

Âşık Turabi'yim düştüm telaşa, *ZeMahşer yasıyla, ZeMahşer kavi*
 Kaderde yazılmış gelenler başa, *ateşin isiyle, cehennem tavi*
 Irmak gibi çarptım günde yüz taşa, *şimdi aşk taşıyla, sunulan avu*
 Durgun durgun aka aka çürüdüm, *zehir saçan gölüm, senden yadigâr*

20. Kucaklaşma (Âşık Gül Ahmet Yiğit / ZeMahşer Osman Öztunç)

Sevdiğimden ayrı gurbet ellerde *günler aylar birbirine ulandı*
Ağlıyorum dünya dar deyi deyi *yardan ayrı düştüm el aman şimdi*
Ahım kaldı o tomurcuk güllerde *ak düşlerim karalara belendi*
Ötüyorum ahu zar deyi deyi *sesime ses verse yar hemen şimdi*

Hasretin durmaz içim kanyor *hele gel de ciğer parem hele gel*
Herkes beni mecnun olmuş sanyor *gözlerimden taşırdığım sele gel*
Kerem oldum her tarafım yanyor, *ateşe aleve köze küle gel*
Yetiş imdadıma kar deyi deyi *sardı dört yanımı toz duman şimdi*

Kaderim ne zaman bana gülecek *çile dolu yokluk dolu anılar*
Akan gözyaşımı kimler silecek *dostum dediklerim nerde haniler*
Gül Ahmet'im bu genç yaşta ölecek *ZeMahşer'im derde düşer iniler*
Gece gündüz ağlar yar deyi deyi *ayrılık ateşi pek yaman şimdi*

Kaynaklar

<http://www.ulkucuradyo.com/haberdetay-63-osman-oztunc-hayati-ulkucu-sanatci-biyografi-..html>
(Erişim Tarihi 04.04.2021).

Kaya, Doğan, “Âşık Edebiyatında Yeni Bir Şiir Şekli: Bitişik Şiir”,
http://dogankaya.com/fotograf/asik_edebiyatinda_bitisik_siir_dogan_kaya.pdf (Erişim Tarihi
10.03.2021).